„Men hvad skulle vi læsse af", spurgte jeg „er der noget af Husgjerningen, som jeg tør forsømme"?

„Vent lidt", sagde han, „lad os først se, hvad der ikke tør forsømmes, hvad der er ubetinget nødvendigt".

„Det er, at Børnene passes, at der laves Mad, gjøres rent, vaskes og stryges".

„Stop", udbrød han, „Vask — ja, Renlighed er nødvendig, men Strygning — er der ikke en Sten at læsse af"?

„Ih nej! hvad tænker du paa" fo'r jeg op. „Min Moder lagde altid megen Vægt paa Strygningen. Hun var ikke stærk, men fik megen Ros, fordi hun saa samvittighedsfuldt passede disse Ting. Folk talte stadig om, hvor nydelig hendes Tøj var strøget".

„Dette er dog næppe at vælge det rette", indvendte min Mand. „Dersom Spørgsmaalet er: mindre Strygning eller en overanstrængt Kone, saa véd jeg nok, hvad jeg vælger. Vi maa holde paa det vigtigste".

Det varede en Tid, inden jeg vilde gaa ind paa dette, men omsider indsaa jeg, at der var noget i det. Rige Mødre, som have nok af Tjenestefolk, klæde deres Smaabørn i hvidt, derfor faa vi andre, som selv maa stive, stryge og pibe deres Kjoler, ogsaa Lyst dertil. Dette er kun en Slags Forfængelighed af os. Vi stjæle derved Tid og Kræfter fra vigtigere Ting. Børnene have bedre af, at vi læse for dem, tale med dem og gaa ud med dem i den friske Luft, end at vi stryge for dem.

Saa forsøgte vi andre Reformer. Der var f. Ex. Syning. Jeg kjøbte til mine og Børnenes Klæder godt Tøj, der kunde holde længe, men syede det saa ligefremt som muligt. Derfor kan Snittet godt være smagfuldt, men der spares en hel Del Tid, naar man gjennemfører denne Grundsætning i sin Dragt fra inderst til yderst.

Ogsaa med Hensyn til Husets Indretning, Maaltiderne, de Retter, man bruger, Selskabelighed o. s. v. kan der være meget Arbejde, der kan spares. Enhver, der forsøger, vil faa at se, hvorledes den ene Sten efter den anden triller ned af Læsset.

Hvorledes Amerikanerne anerkjende Kvindens Svaghed. I et særdeles velskrevet Brev fra Amerika i „Horsens Folkeblad" den 25de Maj, som bl. a. skildrer den amerikanske Kvinde og hendes Plads i Samfundet, hedder det: „Med Forbavselse og Foragt ser man her paa Udlændinge, der slentre af Sted med Hænderne i Lommen ved Siden af en Hustru, som har et Barn paa Armen eller skyder en Barnevogn. Her finder Manden det at være hans „Plads i Livet" at bære Barnet eller skyde Vognen. Det er paa den Vis, Amerikanerne anerkjende det andet Kjøns Svaghed, men ikke ved, som hjemme, at hindre dem fra Deltagelse i alt det bedste og højeste, Livet har at byde".

Rettelser. Sp. 136, L. 21—25 skulde udgjøre et særskilt Afsnit med Overskrift: „Foredrag om Kvindesagen". Sp. 139, L. 11 f. o.: „Materier" læs: „Motiver". Sp. 146, L. 13 f. n.: „Donglas" læs: „Douglas". Sp. 147, L. 7 f. o. og L. 5 f. n.: „Bagelot" læs: „Bogelot".